

את בעיית האנרגיה בעתיד הקרוב, קלושות ביותר, העובדה שעיראק וסוריה נמצאות במצב של איבה בגלל הנהר פרת, ושקיים היכוך בין לוב ומצרים ושלבנון שרוייה במשבר, אינה מקנה לישראל את הזכות לנסות להרוויח זמן בעוד שהרווח האפשרי אפסי וכלל אינו מובטח.

אל לה לישראל להיות מופתעת מהחמרה נוספת ביחסים, שרובה-ככולה תהיה שוב בגלל ראייה מוטעית של המצב לאשורו. חבל שעדיין לא נפקחו העיניים, ומעטים הם הפועלים למען שינוי בהלך-המחשבה השולט.

ימשיך לפחות העולם הזה להתריע.

יריב עמית,

פילדלפיה, ארצות-הברית

גלפטר דרווירי

יש אלוף-מישנה (מיל.) אחד ואחרון דרווירי שמו, שרשם פרקים נועזים בתולדות הלחימה במלחמות השונות מאז קום המדינה. אבל מסתבר שאותו אלוף-מישנה אינו מסתפק בכך. הוא חולם על עוד.

והרי כמה פנינים מן הראיון שנתן ל"ידיעות אחרונות" ב-6 ביוני: "המתרונות המינית מחלישה את כוחנו הצבאי..." (בגור סף ל...?) או: "במדינות שבהן המדינה היא ערך נעלה, אינך מוצא מתרונות מינית..." (איזה מדינות, למשל?) "היתרונות של מילחמת ישש"ת הימים בכך שהיא נתנה לנו גבולות-ביטחון" (ועי-

יוסף שוריק

פלסטור רק מועיל

בודה לגננים ולעושייהמצבות). או: "אני חושב שהניבחרת הנוכחית היא נבחרת טובה." (ובכן, כמה נוצח? 7:9 או 6:8?) "...אלא מילחמת-מנע בכל מקום שהוא, מכל כיוון, לכל מקום." (כל הכבוד, באמת! יש לך תיאבון, תיזהר רק שלא תגיע לסוף העולם.)

והשיא: "כל יהודי בארץ חייב לומר: אחרי המלחמה הבאה אני מוכן לזו שאחרי ריח." יופי! לילה טוב, דרווירי, וחלומות פז. ואל תשכח לקנות לך סלסטור. זה יכול רק להועיל.

יוסף שוריק, בני ברק

אורי גדר לא היה מאויש

ברצוני להודות להעולם הזה על ששלח לי עותק של הגיליון מחודש פברואר שנה זו. המאמר שעסק באורי גלר, באותו גיליון, היה מאיר-עיניים, ואין ספק כי זהו אחד הסיפורים המעמיקים ביותר שהתייחסו אל אודות האיש. אני משוכנע כי אורי גלר לא היה מאויש ביותר לקרוא אותו.

אחד הפרקים בספרי קסמיו של אורי גלר ייקרא, "הוא לא רימה את הישראלים" ויזכיר את גילויי העולם הזה בנושא. ברצוני לבקש את רשותכם להעתיק קטעים מן המאמר המקורי (הוא תורגם עבורי לאנגלית על-על ידי ד"ר שרה פיינשטיין משיקגו).

תמתיי מאד על שאף אחד מכיתביהעת המתפרסמים באמריקה לא התייחס למאמר כס הנ"ל. שני עיתונאים שבאזוניתם קראתי אותו, גילו בו עניין רב! אני מקווה לקבל את רשותכם להעתיק את המאמר, ובביקורי בישראל (בתוך החודש הקרוב) אשמח לקר פוז' למישרדי המערכת ולשוחח עימכם בנושא.

ג'יימס ראנדי, ניו ג'רזי,

ארצות-הברית

(המשך מעמוד 4)

הזה ייפול בידי המצרים. כדי שהרשת לא תוכל לברוח ממצריים, לא הוכן לה כסף לשעת-החירום, וכן לא הוכנו דרכונים. ובכלל לא הוכנה דרך-נסיגה כלשהי, כיוון שנפילתם של מרסל ניג'ו וחבריה בידי המצרים היתה חלק מן התוכנית. אילו הצליחו להסתלק משם, היו מקלקלים תוכנית שטנית. המצרים לא היו יודעים כי ישראל תוקעת להם סכין בגב.

אך אותו סכין שנתקע בגבו של נשיא מצריים, נתקע גם בגבו של ראש-ממשלת ישראל, נאצר, אשר הבין את כללי המישך חק טוב יותר מעמיתו הישראלי, המשיך בכל-זאת במו"מ ההשאי, וכן לא סגר את תעלת-סואץ. המו"מ הופסק בפקודתו של משה שרת ז"ל, ואילו תעלת סואץ נסגרה למעבר סחורות ישראליות רק לאחר נסיון-הנפול להעביר את דגל ישראל בתעלה, על-ידי האוניה בת-גליט שכל מיטענה כלל דגל ישראלי בלבד.

לעג הגורל הוא, כי שבועות מיספר אחרי התעוררות הפרשה מחדש בישראל, בעיקבות הכתבה הטלוויזיונית על "הפרשה", פרס יצחק רבין, ראש-הממשלה הנור כחי, את דרישותיה המדיניות של ישראל, במו"מ הרעשני בין ישראל למצריים בתי וזכו של מזכיר-המדינה האמריקאי הנרי קיסינג'ור. והן: א. הפסקת המלחמה דרך האתר; ב. ריכוך החרם הערבי נגד ישראל; ג. מעבר סחורות ישראליות באוניות ורות משתיפתח התעלה.

אלה היו בדיוק אותם דברים שהובטחו וניתנו על-ידי נשיא מצריים גמאל עבד אל-נאצר, בשעתו. אלא שלצערנו, מר רבין לא היה די פיקח כדי להבטיח בתמורה מהנדסים וטכנאים ישראליים שיעזרו בסרי תוחה של מצריים, מה שהיה הסעיף הרביעי שביקש נשיא מצריים במכתבו מ-1954.

מצער הדבר כי צריך היה לבזבז הון עתק, שיכול היה לשנות את פני העולם, על כמות עצומות של נשק, שנצברו והושמדו בשני צידי הגבולות בכל מדינות המרחב — מאז ועד היום.

מצער עוד יותר שצדדיים היו ליפול מאז עשרות אלפי אנשים צעירים, משני הצדדים — מהם לפחות חמשת אלפי הרוגים ישראליים. כיום מתחנן ראש-ממשלת ישראל לאותם דברים שלפני 21 שנים בילבד הוצעו לישראל על מגש של כסף, אבל ידם של אלה שהעדיפו את מגשההדם עדיין טויה, בתיקוה להנהיג את המדינה אל המלחמות הבאות.

מתוך כך גם ברור כי נשיא מצריים הפתיע את יומי "עסקיהביש" בדונו את רוב אנשי הרשת למאסר בילבד. קרוב לוודאי כי ליוזמים היה עדיף עונש-מוות לכל הרשת כולה, כך היה קל להם יותר להציג את נשיא מצריים כ"חיתוראדם", והיה קל יותר להסית למלחמה נגד "הרוזן המצרי".

אזרח המשרת במיזואים

ובניו ברך לצה"ל, אשדוד

קאסטרנו ביהודי מוסווה

כמסקנה מדיברי הקורא התיפאי יצחק אפולונסקי (העולם הזה 1966), האומר: "גם אורי אבנרי הוא דתי מוסווה, וזקנו יעיד על כך." נשאר לי להבין שגם פידל קאסטרנו הוא בעצם יהודי מוסווה, וזקנו יעיד על כך.

שלא לדבר כבר על קארל מארכס והו צ'יימין, שהיו בעלי זקנים לתיפארת. אני עצמי דתי בלתי-מוסווה, שאינו מגידל זקן — רק שפם.

יוחאי שוריק, חדרה

ישראל אשמה בהחמרה

חשוב שנדע את האמת הגלויה פה, והמוסתרת ברובה בארץ. אמריקה כועסת על שהישראלים נוקטים צעדי-השהייה, אפשר לפגוש את ההתמרמרות בעיתונות יום הראשון ובסקירות הנרחבות יותר של רישות-הטלוויזיה. כדי לא להישמע רוגזי זים יתר על המידה, קוראים לזה כאן מישחקי-עכוב (כותרת-עיתון מצורפת).

מתברר שהמימשל האמריקאי לא מוכן להפסיד זמן, וזו גם הסיבה שהנשיא פורד לקח את מקומו של קיסינג'ור והוא אינו מהסס לשחק את השחמט המיוזמת-תיכוני מול סאדאת, כשאינו מתעלם לרגע מן השעון שעל השולחן. אם לא יושג הסדר ביניים, העימות יעבור לזינבה.

לזה מתכים הרוסים, כי או גם הם יוכלו להצטרף. אמריקה יודעת כי התיקות הישראליות שמדינות ערב יתחילו להילחם בינו לבין עצמן ושהיא, אמריקה, תפתור

הכמות מעידה על האיכות

1.254.0665
1.254.0666
1.254.0667

שפופרות שמפו רויאל

נמכרו בשנת

1974

שמפו רויאל
השמפו האידאלי
לכל סוגי השיער;
ירוק - לשיער יבש
אדום - נגד קשקשים
כחול - לשיער שמונוני ורגיל
צהוב-בתוספת מין לימון טבעי

שמפו רויאל
זכה במקום ראשון
בקניה הטובה והמוצר הנבחר

עץ הזית

פרסום מלך